

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

Τοῦ κ. RAYMOND BARRE

Ἀντιπροέδρου τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

Ἐπανεληγμένως ἀπὸ τὸ ἔτος 1958 καὶ ἐντεῦθεν, τὰ νομισματικὰ προβλήματα τῶν χωρῶν τῆς Κοινότητος ἐπέσυραν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ε.Ο.Κ.

Ἡ συνθήκη τῆς Ρώμης προβλέπει «τὸν συντονισμόν τῆς μεταξὺ τῶν κρατῶν - μελῶν νομισματικῆς πολιτικῆς» ἐν ᾧ μέτρῳ οὗτος καθίσταται ἀναγκαῖος διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Εἰς ταύτην διαλαμβάνεται ὅτι «ἕκαστον κράτος - μέλος ἀσχεῖ τὴν ἐπὶ τῶν τιμῶν συναλλάγματος πολιτικὴν αὐτοῦ ὡς ζήτημα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος» καὶ καθορίζει εἰς γενικὰς γραμμὰς μίαν «ἀμοιβαίαν συνδρομὴν» ἐν περιπτώσει δυσχερειῶν τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν ἐνὸς κράτους - μέλους. Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ, συμβουλευτικῶς χαρακτηῖρος, παρακολουθεῖ τὸ σύνολον τῶν νομισματικῶν καὶ οἰκονομικῶν προβλημάτων τῶν κρατῶν - μελῶν.

Ἐν τούτοις ἡ ἀνάπτυξις τῆς Κοινότητος καὶ ἰδιαιτέρως ἡ πραγματοποίησις τῆς τελωνειακῆς ἐνώσεως, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ διατυπωθῇ ἐκ διαφόρων πλευρῶν ἡ εὐχὴ μιᾶς μεγαλύτερας προόδου εἰς τὸν τομέα τῶν νομισματικῶν σχέσεων ἐντὸς τῆς Κοινότητος.

Ἐπεβλήθησαν οὕτως ἐνδιαφέρουσαι προτάσεις σχετικῶς μὲ τὴν ἱδρύσιν μιᾶς Εὐρωπαϊκῆς νομισματικῆς ἐνώσεως, μὲ τὴν δημιουργίαν εὐρωπαϊκοῦ νομίσματος καὶ ἐνὸς κοινοῦ συστήματος εὐρωπαϊκοῦ ἀποθεματικοῦ ἢ κατὰ τρόπον ὀλιγώτερον φιλόδοξον, συνέστησαν ὡς πρῶτον δῆμα τὴν κοινὴν χρῆσιν καὶ διαχείρισιν ὑπὸ τῶν κρατῶν - μελῶν τοῦ συνόλου ἢ μέρους τοῦ νομισματικοῦ ἀποθεματικοῦ, ὡς καὶ τὴν δημιουργίαν μιᾶς εὐρωπαϊκῆς μονάδος λογαριασμοῦ.

Ὀυδείς δύναται νὰ διαφωνήσῃ ὅτι τὰ ἀνωτέρω θὰ ἦσαν εὐκατὰ διὰ μίαν Οἰκονομικὴν Κοινότητα. Φαίνεται ἀμφίβολον, ἐὰν ταῦτα εἶναι ἤδη δυνατόν νὰ πραγματοποιηθοῦν λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς σημερινῆς ἀναπτύξεως τῆς Ε.Ο.Κ.

Διὰ νὰ καταστήθῃ δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ εὐρωπαϊκὴ νομισματικὴ ἔνωσις, διὰ νὰ γίνῃ δεκτὸν ἐν εὐρωπαϊκῶν νόμισμα τόσοσ ἐντὸς, ὅσον καὶ ἐκτὸς τῆς Κοινότητος, διὰ νὰ ὑπάρξῃ μία κοινὴ πολιτικὴ ἀποθεματικῶν πρέπει ἐν πρώτοις νὰ ὑφίσταται εὐρωπαϊκὴ νομισματικὴ ἰσχύς. Ἡτοι εὐρωπαϊκὴ πολιτικὴ ἐξουσία, ἐκφράζουσα

Σημ. Πρόκειται περὶ ὀμίλιας γενομένης εἰς Λονδίνον, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Νομισματικῆς Συνεργασίας, συνεληθόντος κατ' Ἰούλιον 1969.

κοινά: επιδιώξεις και εφαρμόζουσιν ένιαίαν πολιτικήν πρὸς πραγματοποίησιν τῶν στόχων της τόσο ἐντὸς τῆς Κοινοῦτητας ὅσον καὶ πρὸς τρίτας χώρας. Δὲν εὐρισκόμεθα ἀκόμη εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον.

Ὁ νομισματικὸς τομεὺς εἶναι καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ στενῶς συνδεδεμένος μὲ τὰ κυριαρχικά δικαιώματα τῶν Κρατῶν καὶ ταῦτα δὲν φαίνονται ἐπὶ τοῦ παρόντος διατεθειμένα νὰ παραιτηθοῦν τούτων. Αὕτη εἶναι καὶ ἡ αἰτία ἕνεκα τῆς ὁποίας τὸ νομισματικὸν θέμα θίγεται ἀκροθιγῶς εἰς τὴν Συνθήκην τῆς Ρώμης. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἐπίσης ἐγένετο ἀντικείμενον ἰδιαιτέρων διαδικασιῶν, εἰς τὰς συναλλαγὰς τῆς Κοινοῦτητας.

Ἐπὶ πλέον, καὶ κυρίως μία εὐρωπαϊκὴ νομισματικὴ ἔνωσις καὶ ἐν εὐρωπαϊκὸν νόμισμα ἀπαιτοῦν στενὴν συνεργασίαν εἰς τὴν οικονομικὴν πολιτικὴν μεσοπροθέσμως καὶ μακροπροθέσμως εἰς τὴν νομισματικὴν καὶ δημοσιονομικὴν πολιτικὴν τῶν κρατῶν - μελῶν τῆς Κοινοῦτητας, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν πλήρη ἐλευθερίαν κινήσεως κεφαλαίων μεταξὺ τούτων. Πρέπει ἐν ὀλίγοις νὰ ἰδρῶσωμεν μίαν πραγματικῶς οικονομικὴν ἔνωσιν. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἡ Κοινοῦτης ἐδημιούργησε τελωνειακὴν τοιαύτην ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν τῆς οικονομικῆς ἐνώσεως. Ἡ νομισματικὴ εὐρωπαϊκὴ ἔνωσις δὲν δύναται νὰ εἶναι παρὰ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς οικονομικῆς ἐνώσεως.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὁμῶς ἀπόψεως δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀχθῶμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδὲν εἶναι ἐφικτόν. Ἀντιθέτως, ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἐτῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἡ Κοινοῦτης πρέπει νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸν τομέα τῆς οικονομικῆς ἐνώσεως εἰς διπλοῦς στόχος ἐπιβάλλεται: πρῶτον, ἡ ἐξασφάλις ἐνὸς καλλιτέρου συντονισμοῦ οικονομικῆς πολιτικῆς τῶν κρατῶν - μελῶν καὶ δεύτερον, ἡ ἐνίσχυσις τῆς συνεργασίας τῶν κρατῶν ἐπὶ τῶν νομισματικῶν θεμάτων. Συμφῶνως πρὸς τὰ συζητηθέντα τὸν Ἰούλιον 1967 τὸ Συμβούλιον τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων κατηύθυνε τὰς ἐνεργείας του, ἐνδιαφερόμενον κυρίως νὰ κάμῃ προτάσεις τεχνικῶς χρησίμους καὶ πολιτικῶς δεκτὰς παρὰ νὰ ἐκλάβῃ ὠριμένες ἐπιδιώξεις ὡς πραγματικότητος.

Πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἐφαρμογῆς τῆς Τελωνειακῆς Ἐνώσεως, τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1968, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, κατὰ τὴν διάσκεψιν τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, ἣτις ἔλαβε χώραν εἰς Ρώμην, ἐπαρουσίασεν ἐν ὑπόμνημα ἐπὶ τῆς δράσεως τῆς Κοινοῦτητας εἰς τὸν νομισματικὸν τομέα. Ἐπραξε τοῦτο μὲ τὴν μεγαλυτέραν περίσκεψιν λόγῳ τῆς φύσεως τῶν προβλημάτων. Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰσηγήθη ὅπως τὸ Συμβούλιον τῶν Διοικητῶν τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν καὶ ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ διεξαγάγουν μελέτας ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν θεμάτων:

Δυνατότης τῶν κρατῶν-μελῶν νὰ ὑποχρεωθοῦν, ὥστε νὰ μὴ προδοῦν εἰς τὴν μεταβολὴν ἰσοτιμίας παρὰ μόνον θάσει κοινῆς συμφωνίας· δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἀποκλείσωμεν οὔτε νὰ περιορίσωμεν τὰς μεταβολὰς ἰσοτιμίας οὔτε νὰ περιορίσωμεν τὰς ἐξουσίας τῶν κρατῶν - μελῶν, ἀλλὰ καθὼς αἱ τροποποιήσεις ἰσοτιμίας εἶναι συμφῶνως πρὸς τὴν Συνθήκην τῆς Ρώμης· θέμα κοινῶς ἐνδιαφέροντος, νὰ ἐξετάσωμεν ἐν πρώτοις τὸ ἐνδεχόμενον ἐντὸς κοινοτικοῦ πλαισίου καὶ νὰ ἐρευνήσωμεν, δοθείσης περιπτώσεως, ἐναλλακτικὰς λύσεις.

— Ἐξάλειψις τῶν καθημερινῶν μεταβολῶν τῆς ἰσοτιμίας τοῦ συναλλάγματος μεταξύ κρατῶν - μελῶν καὶ υἰοθέτησις περιθωρίων ἐνιαίων αὐξομειώσεων ὡς πρὸς τὰς τρίτας χώρας. Καὶ τοῦτο ὄχι μόνον πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν σχέσεων εἰς τὰ πλαίσια τῆς Κοινότητος, ἀλλὰ προσέτι διὰ τὴν προετοιμασίαν μιᾶς κοινῆς στάσεως τῶν κρατῶν - μελῶν εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποῖαν τρίτα κράτη θὰ υἰοθέτουσιν κυμαινομένην τιμὴν συναλλάγματος ἢ εὐκαμψίαν τινὰ τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος διεθνῶς.

— Θέσπισις εἰς τὰ πλαίσια τῆς Κοινότητος, διατάξεως ἀμοιβαίας συνδρομῆς καὶ ἐφαρμογῆν τῶν ἀρθρῶν 108 καὶ 109 τῆς Συνθήκης, ἐπὶ παραδείγματι ὑπὸ μορφῆν ἐνδὸς συστήματος ἀνοίγματος ἀμοιβαίων πιστώσεων, εἰς τὰς ὁποίας θὰ προσέφυγον ἐν περιπτώσει ἀνάγκης τὰ ἐντεταλμένα ὄργανα.

— Προσδιορισμὸς εὐρωπαϊκῆς μονάδος λογαριασμοῦ, ἣτις θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινοτικῆς δράσεως, χρηζούσης κοινῆς προσωνομίας.

— Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἠυχῆθη ἐπὶ πλέον ὄπως, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς νομισματικῆς σταθερότητος τῶν κρατῶν - μελῶν εἰς τὸ ἐσωτερικόν, διαδηλώσῃ ταῦτα τὴν θέλησίν των νὰ σεβασθῶν καὶ νὰ διαφυλάξῃ τὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνoῦς νομισματικοῦ συστήματος, ὡς αὐταὶ διευτυπώθησαν διὰ τῶν διεθνῶν συμφωνιῶν αἰτινες ἰσχύουσιν ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ὡς καὶ νὰ συντελέσῃ διὰ κοινῆς δράσεως εἰς τὴν ἐπιτυχήν λειτουργίαν τοῦ συστήματος τούτου.

— Κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν εἰς Ρόττερταμ τὴν 9ην καὶ 10ην Σεπτεμβρίου 1968, ἐδόθη ἐντολὴ εἰς τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ συνεχίσῃ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν Διοικητῶν τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν, τὰς ἐργασίας τῆς, διὰ τὴν πρόδοσιν εἰς τὸν τομέα τῶν νομισματικῶν σχέσεων ἐντὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

— Κατόπιν τῶν νομισματικῶν συμβάντων τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1968, ἡ Ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ἀναγκαῖον ὄπως εἰσαγάγῃ ἀνευ ἐτέρας ἀναβολῆς εἰς τὸ Συμβούλιον, συγκεκριμέναις προτάσεις πρὸς τὸν σκοπὸν πραγματοποίησεως καλλιτέρας συνεργασίας εἰς τὸν τομέα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς μεσοπροθέσμως καὶ μακροπροθέσμως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Κοινότητος ἐνδὸς μηχανισμοῦ νομισματικῆς συνεργασίας, ὅστις θὰ λειτουργῇ χάριν τῶν χωρῶν μελῶν καὶ θὰ γνωρίζῃ τὰς δυσχερείας τῶν πληρωμῶν.

Αἱ περιληφθεῖσαι προτάσεις εἰς τὸ ὑπόμνημα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 12ης Φεβρουαρίου 1968 ἐνεπνέοντο ὑπὸ τῆς ἰδέας ὅτι ἐὰν ἡ Κοινότης δὲν κατορθώσῃ νὰ περιορίσῃ τὰς διαφόρους δυνάμεις αἰτινες ἐμφανίζονται εἰς τὰς οἰκονομίας τῶν κρατῶν - μελῶν καὶ ἐὰν δὲν ἐπιτύχῃ τὴν πραγματοποίησιν ἐκανοποιητικοῦ ἀποτελέσματος εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τὰ μέχρι στιγμῆς ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα εἰς τὸν τομέα τῆς ἐλευθέρως κυκλοφορίας βιομηχανικῶν καὶ ἀγροτικῶν ἀγαθῶν δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ διατηρηθῶν ἐπὶ μακρόν. Μεταβολαὶ εἰς τὰς ἰσοτιμίας τῶν νομισμάτων θὰ ἠδύναντο ἰδιαιτέρως νὰ πραγματοποιηθῶν, ὅσον μεγάλαι καὶ ἂν εἶναι αἱ δυσχερεῖαι τὰς ὁποίας αὐταὶ θὰ προκαλοῦν. Ἄρα ἡ ἀρμονικὴ λειτουργία τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἀπαιτεῖ τὴν σταθερότητα τῶν νομισματικῶν ἰσοτιμιῶν. Αὕτη εἶναι ἀναγκαία ἀφ' ἐνδὸς μὲν διότι ὑπάρ-

χουν κοινὰ ἀγροτικά τιμὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἡ ἀσφάλεια τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν συναλλαγῶν τὸ ἀπατεῖ.

Θὰ ἴτο βεβαίως δυνατὸν νὰ παρουσιασθοῦν καταστάσεις εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἴτο οἰκονομικῶς παράλογον καὶ πολιτικῶς ἐπικίνδυνον νὰ ἀποκλεισθῶμεν τὰς μεταβολὰς ἰσοτιμίας καὶ νὰ δεχθῶμεν εἰς τὴν θέσιν των, ἀναποφεύκτους πληθωρικούς καὶ ἀντιπληθωρικούς τάσεις.

Τοιοῦτου εἴδους ὁμῶς προσαρμογὰ δὲν θὰ πρέπει νὰ πραγματοποιιοῦνται εἰ μὴ κατ' ἐξαιρέσειν, καὶ θὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν των. Ὁ ἀντικειμενικός σκοπὸς τὸν ὁποῖον αἱ χῶραι τῆς Κοινότητος πρέπει νὰ ἐπιδιώξουν εἶναι ἡ ἀποφυγὴ τῶν τροποποιήσεων τῆς ἰσοτιμίας. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται νὰ ἀσκηθῆ κατὰ τρόπον συμπεφωνημένον ἡ ἐνδεδειγμένη οἰκονομικὴ πολιτικὴ.

Συζητοῦμεν συνήθως περὶ τῆς δημιουργίας ἐνὸς μηχανισμοῦ νομισματικῆς συνεργασίας καὶ λησμονῶμεν ἢ παραμελοῦμεν τὰς δύο βασικάς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸν τομέα τοῦ συντονισμοῦ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Ἐν πρώτοις, ὁ καθορισμὸς ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἡ κοινὴ ἀποδοχὴ ὑπὸ τῶν κρατῶν - μελῶν τῶν στόχων μεσοπροθέσμως, ἐπιτρέπουν μίαν συγκλίνουσαν ἐξέλιξιν τῶν ἑξ οἰκονομῶν αἵτινες συγχροτοῦν τὴν Κοινότητα. Θὰ πρέπει νὰ καταλήξωμεν εἰς ὀριστικούς κανόνας οἵτινες θὰ ἐκφράζουσι τὰς προϋποθέσεις μιᾶς ὁμοιομόρφου ἐξελίξεως τῆς Κοινότητος. Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐφαρμογὴ, κατόπιν ρητῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, ἐνὸς συστήματος προκαταρκτικῶν διαβουλευέσεων διὰ τὰ πλέον σπουδαῖα μέτρα οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Ἐν τοιοῦτον σύστημα θὰ ἐπέτρεπε νὰ ἀποφευχθῆ ὄχι μόνον ἡ υἱοθέτησις ὑπὸ ἐνὸς κράτους μέλους μονομερῶν μέτρων, ἀτινα θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιδράσουν δυσμενῶς ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ἀλλὰ κυρίως νὰ τεθῆ εἰς ἔν μελλοντικῶν καὶ κοινοτικῶν πλαίσιον τὸ ὁποῖον δικαιολογεῖ τὴν ἀλληλοεξάρτησιν τῶν ἑξ οἰκονομῶν, τὴν ἀνάλυσιν τῶν αἰτιῶν ἀνισορροπίας καὶ τὴν ἀναζήτησιν ἐνδεδειγμένων λύσεων.

Αἱ προτάσεις αὐταὶ εἶναι πραγματοποιήσιμοι ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ὅτι ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν λίαν γενικῶν καὶ ἐλάχιστων ἀναγκαστικῶν διατάξεων τῆς συνθήκης τῆς Ρώμης ἐπὶ τοῦ θέματος, λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν συγχρόνως τὰς ἀνάγκας τῆς κοινοτικῆς ζωῆς καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κυβερνήσεων νὰ μὴ ἀποξενωθοῦν ὀλοσχερῶς τῆς ἐλευθερίας δράσεως, ἣτις εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὰς ἐθνικάς εὐθύνας τῶν κρατῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν κοινοτικὸν μηχανισμόν τῆς νομισματικῆς συνεργασίας, δικαιολογεῖται κατὰ τὸ παρὸν στάδιον ἀναπτύξεως τῆς Κοινότητος ἀπὸ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς διευρύνσεως τῆς ὁλονὲν καὶ στενωτέρας καθισταμένης ἐμπορικῆς καὶ οἰκονομικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν κρατῶν - μελῶν, διὰ μιᾶς ἐιδικῆς νομισματικῆς συνεργασίας.

Βεβαίως, εἶναι πάντοτε δυνατὸν εἰς ἕν κράτος - μέλος ἀντιμετωπίζον δυσχερείας νὰ προσφεύγῃ διὰ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν εἰς ἕν κύκλον εὐρύτερον τοῦ τῆς Κοινότητος. Ἀλλὰ οὔτε αἱ προσφερθεῖσαι δυνατότητες ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Ταμείου, οὔτε, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συμφωνιῶν ἀνταλλαγῆς, δὲν ἐπέτρεψαν μέχρι τοῦδε νὰ προβλέψωμεν τὰς διαδοχικάς κρίσεις τοῦ διεθνoῦς νομισματι-

κοῦ συστήματος, ὡς καὶ τὴν πρόσφατον κρίσιν εἰς τὰ πλαίσια τῆς Κοινότητος. Ὅλοι αἱ βελτιώσεις αἰτινες δυνατόν νὰ ἐπιτευχθοῦν εἰς τὸν μηχανισμόν διεθνοῦς νομισματικῆς συνεργασίας εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον, ὅσον ἀναγκαῖται καὶ εὐκαταίαι καὶ ἂν εἶναι, κινδυνεύουν νὰ μὴ εἶναι ἐπαρκεῖς λόγῳ ἀπουσίας ἀποτελεσματικῆς συνεργασίας ἐπὶ τῆς οικονομικῆς πολιτικῆς τῶν μετεχουσῶν χωρῶν.

Ὅθεν, μία τοιαύτη συνεργασία δύναται νὰ ἐκπληρωθῆ εἰς τὰ πλαίσια τῆς Κοινότητος, τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον αὕτη ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν βασικῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν οἷτινες προσδιορίζονται ὑπὸ τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης. Εἶναι λοιπὸν δυνατόν νὰ ἀναζητήσωμεν ἐκ τῶν προτέρων τὰ αἷτια τῆς ἀνισορροπίας παρὰ νὰ διορθώσωμεν ἐκ τῶν ὑστέρων τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα.

Ἐπὶ πλέον, ὠρισμένα ἐκ τῶν ὀργάνων, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ χώραι δύναται νὰ προστρέξουν ἐν περιπτώσει δυσχερειῶν δὲν δύναται πλέον νὰ λειτουργήσουν εἰς μίαν τελωνειακὴν ἔνωσιν. Ἔτερα ἔχουν χάσει τὴν ἀποτελεσματικότητά των, διότι εἰς ἀξάνων ἀριθμὸς ἐπιχειρήσεων, αἷτινες ἀσκοῦν τὴν δραστηριότητά των εἰς πλείστας χώρας τῆς Κοινότητος, δύναται συχνάκις νὰ διαφεύγουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐθνικῶν μέτρων. Ἐπιβάλλεται λοιπὸν μία κοινὴ καὶ προληπτικὴ ἐνέργεια ἀπὸ τὰ κράτη - μέλη ἐφ' ὅσον ἐπιθυμῶμεν τὴν ἀποφυγὴν τῶν διαταραχῶν εἰς τὰ πλαίσια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ κοινοτικοῦ χώρου.

Ἐν τούτοις, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγγυηθῶμεν ὅτι ἡ συνεργασία ἐπὶ τῆς οικονομικῆς πολιτικῆς ἐντὸς ἐνὸς συνόλου ὡς εἶναι ἡ Κοινότης, θὰ εἶναι ὅπωςδὴποτε ἀποτελεσματικὴ. Διὰ τοῦτο πρέπει αὕτη νὰ στηριχθῆ ἐπὶ ἐνὸς μηχανισμοῦ νομισματικῆς καὶ δημοσιονομικῆς ἐνισχύσεως, ὅστις θὰ εἶναι διαρκῆς καὶ εὐκαμπτος καὶ ὅστις θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὰ κράτη - μέλη, ἐφ' ὅσον αἱ γενικαὶ κατευθύνσεις τῆς οικονομικῆς δράσεως ἔχουν συζητηθῆ ἀπὸ κοινοῦ, νὰ ἀκολουθήσουν ἐνιαίαν πολιτικὴν χωρὶς νὰ ἐπανεξετάζουσιν τὰ ἐνδεχόμενα ἀποτελέσματα τῶν «τυχαίων γεγονότων» ἢ νὰ κατευθύνωνται εἰς μονομερεῖς ἐπιζημίους ἐνεργείας ἐντὸς τῆς Κοινότητος.

Βραχυπρόθεσμως, ὁ προταθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς μηχανισμὸς θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ἓν κράτος - μέλος εὐρισκόμενον εἰς οικονομικὴν δυσχέριαν νὰ λάβῃ ἄνευ ἀναβολῆς μίαν βραχυπρόθεσμον βοήθειαν, καθωρισμένην καθ' ὕψος καὶ χρόνον.

Ἡ προσφυγὴ εἰς μίαν τοιαύτην βοήθειαν θὰ ἔθετεν εἰς κίνησιν μίαν διαδικασίαν κοινοτικοῦ ἐλέγχου, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἡ βραχυπρόθεσμος βοήθεια θὰ ἦτο δυνατόν νὰ παραταθῆ ἢ νὰ συμφωνηθῆ μία μεσοπρόθεσμος οικονομικὴ συνδρομή. Τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς υἱοθετηθὲν σύστημα προσπαθεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὰ παρατηρηθέντα μειονεκτήματα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, πρὸς βραχυπρόθεσμον διευκόλυσιν. Ἡ βραχυπρόθεσμος ὑποστήριξις τοποθετεῖται εἰς τὸ πλαίσιον μιᾶς πολιτικῆς καὶ οικονομικῆς συνεργασίας, εἶναι δὲ συνδεδεμένη μὲ ἓν μόνιμον σύστημα ἀμοιβαίων πληροφοριῶν καὶ διαβουλεύσεων τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατόν αὐτομάτως νὰ ἀναγεωθῆ. Ὁρισμένοι κύκλοι ἐξεδήλωσαν ἀνησυχίαν τὴν ὁποίαν θεωρῶ ὡς τεχνητὴν διὰ τὸν αὐτόματον χαρακτήρα τῆς βραχυπρόθεσμου βοηθείας. Νομίζω ὅτι μία συζήτησις ἐπὶ τοῦ αὐτοματισμοῦ δύναται νὰ δηγήσῃ εὐκόλως εἰς ἀτελειώτους ἀνταλλαγὰς ἀπόψεων. Ὅθεν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν

είναι να υποκατασταθούν αι βοηθείαι ad hoc, αΐτινες συνεφωνήθησαν εις κρίσιμους και καταπειγούσας περιστάσεις δι' ενός πολυμερούς συστήματος, ὅπερ θά λειτουργῆ ὑπὸ συνθήκας προκαθωρισμένης και θά διδῆ, εις ἕν κράτος - μέλος, εὐρισκόμενον εις δύσκολον θέσιν τὰ μέσα διὰ τὰ προστατεύσῃ ἀποτελεσματικῶς τὸ ἀποθεματικόν του πρὶν ἢ τοῦτο κατακερματισθῆ και τὰ χρονικὰ περιθώρια διὰ τὰ υἰοθετήσῃ ἕν συνεννόησει μετὰ τῶν συνεργατῶν του, οικονομικὰ μέτρα πρόσφορα διὰ τὴν οικονομικὴν του ἐξυγίανσιν.

Οἱ λόγοι οἵτινες δικαιολογοῦν τὴν δημιουργίαν ἑνὸς κοινοτικοῦ μηχανισμοῦ νομισματικῆς συνεργασίας και οἱ σκοποὶ οἵτινες ἀποδίδονται εις τὸν μηχανισμόν τοῦτον ἐπιτρέπουν τὰ ἀντιληφθῶμεν πῶς διακρίνεται τὸ φαινόμενον τῆς κερδοσκοπικῆς κινήσεως τῶν κεφαλαίων σκιαγραφηθῆν προσφάτως ἐκ διαφόρων μερῶν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι συνδεδεμένον μὲ ἕνα ἰδιάζον πρόβλημα. Δὲν ἐπιδέχεται οὐδένα σύνδεσμον μὲ τὴν συνεργασίαν οικονομικῆς πολιτικῆς. Πρέπει ἀναγκάως τὰ συνδεθῆ μὲ ἕνα μεγαλύτερον τοῦ τῆς Κοινότητος ἀριθμὸν χωρῶν, κυρίως ἐκεῖνας τῶν ὁποίων τὸ νόμισμα χρησιμοποιεῖται εὐρέως ἐπὶ διεθνoῦς ἐπιπέδου. Τὸ φαινόμενον τῆς κερδοσκοπικῆς κινήσεως τῶν κεφαλαίων δὲν εἶναι δυνατόν τὰ ἐμφανισθῆ ὡς μία ἐναλλαγὴ εις τὸν προταθέντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς μηχανισμόν, ὅστις βασίζεται ἐπίσης ἐπὶ τῆς ἀλληλοεξαρτήσεως τῶν οικονομιῶν εις τὰ πλαίσια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος και ἐπὶ τῆς εἰδικῆς συνεργασίας ἧτις θά πρέπει τὰ εὐρίσκειται.

Θὰ ἠδύνατο τὰ θεωρηθῆ τοῦτο ὡς ἕν χρήσιμον συμπλήρωμα τοῦ προτεινομένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, βραχυπροθέσου μηχανισμοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ οὐδέποτε ἐσκέφθη ὅτι ὁ κοινοτικὸς μηχανισμὸς νομισματικῆς συνεργασίας, θά ἦτο ἐπαρκὴς εις τὸ τὰ ἐπιλύσῃ ὅλας τὰς διαταραχάς, ὠρισμέναι τῶν ὁποίων πιθανὸν τὰ εἶχον προέλευσιν ξένην πρὸς τὴν Κοινότητα, ἐκτιμᾶ ὅμως τὸ γεγονός ὅτι ἡ δημιουργία ἑνὸς μεγάλου ἐμπορικοῦ και οικονομικοῦ συνόλου ἀπαιτεῖ μίαν νομισματικὴν συνεργασίαν, ἱκανὴν εἰς τὸ τὰ ἐπιλύσῃ τὰ προβλήματα τοῦτου.

Ἐν τούτοις αἱ γενόμεναι προτάσεις ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων δὲν θά ἀπετέλουν ὡς τόσον ἐμπόδιον διὰ τὴν διεύρυσίν των. Ὅπως ὑπογραμμίζεται εις τὸ ὑπόμνημα τῆς 12 Φεβρουαρίου 1969, ἡ ἐναρμόνισις τῆς οικονομικῆς πολιτικῆς, αἱ διαβουλεύσεις, ὁ μηχανισμὸς νομισματικῆς συνεργασίας δύνανται τὰ συστήσῃ «διαρθρώσεις βοηθητικᾶς» πολὺ χρήσιμους. Θὰ ἦσαν ἕν πάσῃ περιπτώσει περισσότερον ἀναγκαῖαι εις μίαν εὐρυτέραν κοινότητα, ἀπὸ τὴν παρούσαν τῶν ἔξι. Εἶναι ἀναγκαῖον τὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι εις τὰ πλαίσια τῆς εὐρυτέρας Κοινότητος, ὅλα τὰ κράτη - μέλη θὰ ὤφειλον, ὅπως εις τὴν παρούσαν Κοινότητα τῶν ἔξι, τὰ διατηρήσῃ σταθερὰς ἰσοτιμίας μετὰ τῶν νομισμάτων των, τὰ δὲ νέα μέλη θὰ ἔπρεπε τὰ ἀποδεχθῶν ὅχι μόνον τοὺς γενικοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τῆς οικονομικῆς πολιτικῆς, οἵτινες προσδιορίζονται ὑπὸ τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης, ἀλλὰ ἀκόμη και τὰ ἐπιτεύγματα τὰ ὁποῖα ἡ πρόδοσις τῆς κοινοτικῆς συνεργασίας ἐπέτρεψε τὰ πραγματοποιηθῶν τόσον ἐπὶ ἐσωτερικοῦ ἐπιπέδου ὅσον και διεθνῶς.

Εἴτε πρόκειται διὰ τὴν Κοινότητα τῶν ἔξι ἢ διὰ μίαν εὐρυτέραν Κοινότητα, ἡ πολιτικὴ συνεργασία τῶν κρατῶν - μελῶν και ἡ ἐνίσχυσις τῆς κοινῆς πολιτικῆς,

καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸν οἰκονομικόν, νομισματικόν καὶ δημοσιονομικόν τομέα ὀφείλουν νὰ δδηγήσουν εἰς τὴν προοδευτικὴν δημιουργίαν κοινοτικοῦ νομισματικοῦ συστήματος, ἱκανοῦ νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῆς Κοινότητος καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συνοχὴν τῆς Κοινότητος εἰς τὸ πλαίσιον τῆς διεθνούς οἰκονομίας.

Εἶναι λοιπὸν εὐκταῖον ὅπως τὸ πρόβλημα τῆς διευρύνσεως μὴ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἀναστολὴν τῆς προόδου ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ νομισματικοῦ τομέως, ἥτις ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποδεικνύεται ὡς ἀληθῶς ἀναγκαία διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα. Ἡ Ἐπιτροπὴ οὐδέποτε παρέλειψε νὰ ὑπογραμμίσῃ ὅτι ἐὰν αἱ Κοινότητες θὰ ἔπρεπε νὰ ἀσχοληθοῦν συγχρόνως μὲ τὰ προβλήματα τῆς ἀνάπτυξεως καὶ τῆς διευρύνσεως των, θὰ ἦτο οὐσιώδης ὅπως ἡ διεύρυνσις μὴ ἐπιφέρῃ ἀνάσχεσιν τῆς δραστηριότητός των καὶ μὴ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα ἐξασθένεισιν τῆς συνοχῆς καὶ τοῦ δυναμισμοῦ των.

Ἡ κοινοτικὴ νομισματικὴ συνεργασία πρέπει ὁμοίως νὰ ἐνταθῆ ἐν ὄψει τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν αἱ διεθνεῖς νομισματικαὶ σχέσεις.

Τὸ 1964, τὰ κράτη ἐφήρμοσαν διαδικασίας διαβουλεύσεων ἐν περιπτώσει τροποποιήσεως τῆς ἰσοτιμίας συναλλάγματος ἐνὸς τρίτου σπουδαίου κράτους. Τοῦτο ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ προσδιορίσουν καὶ νὰ συντονίσουν τὰ μέτρα ἅτινα θὰ ἔκρινον κατάλληλα πρὸς υἰοθέτησιν. Ἡ διαδικασία αὕτη ἠκολουθήθη εἰς ἐξαίρετικὰς περιπτώσεις ὡς κατὰ τὴν ὑποτίμησιν τῆς στερλίνας τὸν Νοέμβριον τοῦ 1967.

Ἐπὶ πλέον αἱ χώραι τῆς Κοινότητος υἰοθέτησαν ἀπὸ τὸ 1966 κοινὴν στάσιν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μακρῶν συζητήσεων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ τοῦ διεθνούς Νομισματικοῦ Ταμείου καὶ μὲ τὸ σχέδιον ἰδρύσεως ἐιδικῶν Τραπεητικῶν Δικαιωμάτων. Οὕτως, ἤδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχουν, ὅπως αἱ κυριώτεραι ἀποφάσεις λαμβάνωνται τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Ταμείου μὲ πλειοψηφίαν 85 %, γεγονόςς τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὰς χώρας τῆς Κοινότητος τὰς πλεονεργίας κατὰ τρόπον ἀλληλέγγυον τὴν δυνατότητα ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀνεπιθυμητῶν ἀποφάσεων. Ἀπὸ σήμερον ἔως τὸ Φθινόπωρον θὰ τεθῆ ἀναμφιβόλως τὸ ἐρώτημα τῆς προωθήσεως τῶν Εἰδικῶν Τραπεητικῶν Δικαιωμάτων. Θὰ εἶναι ἐξαιρετικῆς σημασίας τὸ γεγονός ὅτι ἡ Κοινότης θὰ εἶναι παρούσα ὡς τοιαύτη, εἰς τὴν ἐν προκειμένῳ σύνοδον καὶ ὅτι θὰ δυναθῆ νὰ ἐκμεταλλευθῆ τὴν ἐπιρροὴν τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ ἀσκήσῃ, ἐὰν ἐνώσουν τὰς ψήφους των ὅλαι αἱ χώραι αἱ ὁποῖαι τὴν ἀπαρτίζουσιν.

Θὰ πρέπει εἰς ταύτην νὰ προσδιορισθῆ κατὰ τρόπον δίκαιον τὸ ὕψος τῶν δικαιωμάτων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποφευχθοῦν τὰ διαδοχικὰ πληθωρικὰ ἀποτελέσματα καὶ ἡ δημιουργία προσθέτων ἐκρῶν εἰς τὴν διεθνῆ οἰκονομίαν.

Θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ καταβληθῆ μέριμνα εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῶν Εἰδικῶν Τραπεητικῶν Δικαιωμάτων νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀποθεματικοῦ εἰς δολλάρια καὶ νὰ δοθῆ ἐν τέλος εἰς ὄρισμα ῥυθμίσεις, αἵτινες οὐδέποτε ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικαὶ εἰς τὸ διεθνὲς νομισματικὸν σύστημα. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν αὐτὴν τὸ σύστημα τῶν Εἰδικῶν Τραπεητικῶν Δικαιωμάτων θὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὸν βασικὸν ρόλον του, ὅστις

συνίσταται εις τὸ νὰ ἀποκλείσῃ τὴν δημιουργίαν διεθνoῦς ρευστότητος εἰς ἀσταθεῖς παράγοντας διὰ τῆς λήψεως κοινῶν ἀποφάσεων διὰ τὴν λήψιν τῶν ὁποίων θὰ ὑπολογίζωνται αἱ πραγματικαὶ ἀνάγκαι τῆς διεθνoῦς οἰκονομίας.

Τέλος, αἱ πραγματοποιούμεναι ἀνταλλαγαὶ ἀπόψεων ἐπὶ μιᾷ ἐνδεχομένης τροποποιήσεως τοῦ διεθνoῦς νομισματικοῦ συστήματος ἀφήνουν νὰ φαίνεται ἡ σπουδαιότης τὴν ὁποίαν παρουσιάζει διὰ τὸ μέλλον τῆς Κοινότητος ἡ υἱοθέτησις ὑπὸ τῶν κρατῶν - μελῶν ἐνιαίας στάσεως ὡς πρὸς τὰ μέτρα ἅτινα θὰ ἦτο δυνατόν νὰ υἱοθετηθοῦν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξασφαλίσεως μεγαλύτερας εὐκαμψίας τῆς τιμῆς συναλλάγματος.

Ὅπως προηγουμένως ἀνέφερον, ἡ λειτουργία τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἀπαιτεῖ τὴν σταθερότητα τῆς τιμῆς συναλλάγματος, ἧτις ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς ἀγροτικὰς ἢ ἄλλης φύσεως συναλλαγὰς. Μία διεύρυνσις τῶν περιθωρίων αὐξομειώσεως τῆς τιμῆς συναλλάγματος πέραν τῶν σημερινῶν ὁρίων δὲν ἐνδείκνυται εἰς μίαν ἐνιαίαν ἀγοράν. Θὰ ἔθετε σημαντικὰ προβλήματα εἰς τὸν τομέα τῆς κοινῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς, τῶν ἐνδοκοινοτικῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν σχέσεων, θέτουσα προσέτι εἰς κίνδυνον καὶ αὐτὴν τὴν προοδευτικὴν ἐνοποίησιν τῶν ἀγορῶν. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε νὰ μελετηθοῦν τὰ μέσα προοδευτικῆς ἄρσεως τῶν περιθωρίων αὐξομειώσεως τῆς τρεχούσης τιμῆς συναλλάγματος μεταξὺ κρατῶν - μελῶν. Δὲν ἀποκρύπτει δέ, ὅτι ἡ ἄρσις τῶν περιθωρίων δημιουργεῖ τεχνικὰς δυσχερείας καὶ ὅτι ἀντιστρατεύεται τὴν ἐπιδίωξιν τῶν κρατῶν - μελῶν διὰ μίαν αὐτόνομον νομισματικὴν πολιτικὴν.

Δὲν γίνεται δεκτὸν ἐν τούτοις ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι αἱ τεχνικαὶ δυσκολαὶ θὰ εἶναι ἀνυπέρβλητοι· ἔχουσα τὴν γνώμην ὅτι ὁ πολιτικὸς καὶ οἰκονομικὸς προγραμματισμὸς εἰς τὰ πλαίσια τῆς Κοινότητος θὰ ἦρε κατὰ μέγα μέρος τὰς σοβαρὰς ἀντιρρήσεις αἵτινες ἀναφύονται ἕνεκα τῶν ἐθνικῶν πολιτικῶν, εἰς τὸν νομισματικὸν τομέα.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν τεχνικὴν τοῦ «ὀλισθαίνοντος κανόνος» δὲν διακρίνει τις πῶς θὰ ἐφημερόζετο οὗτος εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

Ἐὰν συνέβαινε νὰ εἰσαγάγωμεν εἰς τὸ διεθνὲς νομισματικὸν σύστημα μίαν μεγαλύτεραν εὐκαμψίαν τῆς τιμῆς συναλλάγματος συνεπαγομένην διεύρυνσιν τῶν περιθωρίων καὶ τῶν ὀλισθαίνουσῶν ἰσοτιμιῶν, θὰ ἦτο τότε ἀπαραίτητον ὅπως αἱ χῶραι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος διατηρήσουν μεταξὺ τῶν σταθερῶν τιμῶν συναλλάγματος καὶ υἱοθετήσουν ἐνιαίαν τακτικὴν προκειμένου περὶ συναλλαγῶν πρὸς τρίτας χώρας. Ἡ ἀναγκαιότης αὕτη θὰ ἐπεβάλλετο τόσον εἰς τὰ μέλη τῆς παρούσης κοινότητος ὅσον καὶ εἰς τὰ μέλη μιᾶς εὐρείας Κοινότητος ἐὰν δεχθῶμεν τὸ ὀλιγώτερον εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ὅτι οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ καὶ ὁ μηχανισμὸς τῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ὁ δημιουργηθεὶς ἀπὸ τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης καὶ ἐντεῦθεν θὰ ἔπρεπε νὰ διατηρηθῶν.

Τοῦτο ἀποτελεῖ ἓνα πρόσθετον λόγον διὰ τὸν συντονισμὸν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς νομισματικῆς συνεργασίας, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Κοινοτήτων προβάλλει ἐξ ἄλλου διὰ λόγους αἵτινες ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν τῶν Κοινοτήτων.

Είς δ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς νομισματικῆς συνεργασίας εἰς τὰ πλαίσια τῆς Κοινότητος ἢ ἐκτὸς αὐτῆς, αἱ προσπάθειαι τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Κοινοτήτων ἐμπνέονται ὑπὸ μιᾶς γενικῆς θεωρήσεως τῆς ὁποίας θὰ ἐπεθύμουν νὰ καθορίσω τὰς κυριωτέρας γραμμάς.

Ἐν πρώτοις, ἡ κοινοτικὴ νομισματικὴ συνεργασία δὲν πρέπει νὰ ἀσκηθῇ καθ' ὁσονδήποτε τρόπον. Ὅφειλε νὰ συμβῆλθῃ εἰς τὴν ἄρμονικὴν λειτουργίαν ἐνὸς διεθνoῦς νομισματικοῦ συστήματος βασιζομένου ἐπὶ ὑγιῶν βάσεων. Ὅφειλε νὰ ἐγγραφῆ εἰς τὸ κείμενον τῆς διεθνoῦς νομισματικῆς συνεργασίας, ἣτις πρέπει νὰ λειτουργῆ συμφώνως πρὸς τὰς διεθνεῖς συμφωνίας καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν διεθνῶν ὀργάνων· ἡ συνεργασία αὕτη εἶναι ἐκείνη ἢ ὁποία, ἃς μὴ λησμονῶμεν, ἐπέτρεψε πρὶν ἀπὸ εἴκοσι ἔτη τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῶν συναλλαγῶν.

Ἐν τούτοις οἱ στόχοι αὐτοὶ θὰ ἐπιτευχθοῦν περισσότερο δταν ἡ κοινότης δημιουργήσῃ εἰς τὴν διεθνή οἰκονομίαν ἓν συναφὲς σύνολον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰ πλαίσια εὐρύτερων ὀργανισμῶν μίαν πρωτοτυπίαν, ἣτις ἐπιβάλλει ὄχι μόνον τὰ μέσα καὶ τὰς πιθανότητας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἰδιαιτέρους δεσμοὺς οἵτινες συνδέουν τὰ κράτη τὰ ὁποία τὴν ἀποτελοῦν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας οὗτοι ἀναλαμβάνουν μεταξύ των. Ἐπομένως δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐὰν ἡ ἐμπορικὴ καὶ οἰκονομικὴ δλοκλήρωσις διηυρύνθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἐτῶν μεταξύ τῶν χωρῶν τῆς Κοινότητος, ὅμως μία νομισματικὴ δλοκλήρωσις ἐπραγματοποιήθη μεταξύ τῶν χωρῶν τούτων καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Σήμερον αὕτη κατέστη πλέον ἐμφανῆς εἰς τὰς σχέσεις τῶν χωρῶν τῆς Κοινότητος μὲ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ἢ εἰς τὰς σχέσεις μεταξύ τῶν χωρῶν τῆς Κοινότητος. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον συμβαίνει σήμερον εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Εὐρώ - Δολλαρίου εἶναι ἓν συμβᾶν ἰδιαιτέρως σημαντικόν. Προσέτι, τὸ σημερινὸν σύστημα τῶν συναλλαγῶν ἔχει ὡς συνέπειαν ὅτι ἡ τιμὴ συναλλάγματος τῶν νομισμάτων τῶν χωρῶν τῆς Κοινότητος νὰ δύναται νὰ ἀπομακρύνεται τῆς τιμῆς τῶν ἄλλων διττῶς, ἣτοι κατὰ τὸ μέγιστον ἀνοιγμα μεταξύ τοῦ δολλαρίου καὶ ἐνὸς τῶν ἀνωτέρω νομισμάτων· οὕτως αἱ χώραι τῆς Κοινότητος διακρίνονται μεταξύ των ἐξ αἰτίας τοῦ δολλαρίου.

Ἡ ἀλληλοεξάρτησις, ἣτις ὑφίσταται εἰς τὰ πλαίσια τοῦ διεθνoῦς οἰκονομικοῦ καὶ νομισματικοῦ συστήματος δὲν ἐπαρκεῖ διὰ νὰ ἐρμηνεύσωμεν οὔτε διὰ νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν κατάστασιν αὐτήν, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα δὲν εἶναι προφανῶς πάντοτε αἴσια διὰ τὴν Κοινότητα οὔτε ἴσως δι' ὅλοκληρον τὸν κόσμον.

Αἱ χώραι τῆς Κοινότητος, σεβόμεναι ὠρισμένους κανονισμοὺς καὶ διευρύνουσαι τὴν συνεργασίαν των, δύναται νὰ ὑπερασπίζων ἀποτελεσματικώτερον τὰ νόμιμα συμφέροντά των, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δημιουργήσων εἰς τὴν διεθνή οἰκονομίαν ἓνα πόλον οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ νομισματικῆς σταθερότητος πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου. Οὕτω θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερασπίσουν τὴν οἰκονομικὴν καὶ νομισματικὴν των ἀνεξαρτησίαν, καὶ δοθείσης εὐκαιρίας νὰ ἀντιμετωπίσουν ὠρισμένους κινδύνους τοὺς ὁποίους ἡ διεθνῆς νομισματικὴ κατάστασις δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀποκλείσωμεν.

Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ εὐκταία παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς πρόδοδος ἐπὶ τοῦ νομισματικοῦ πεδίου ἐξαρθᾶται ἐκ τῆς πολιτικῆς θελήσεως τῶν κρατῶν - μελῶν, ἣτοι κατὰ πόσον, θὰ δώσουν ἓνα συγκεκριμένον χαρακτήρα εἰς

τάς βασικάς διακηρύξεις ἐπὶ τῆς κοινοτικῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς Κοινότητος. Ἡ ἀνωτέρω θέλησις δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ εἰ μὴ μόνον ἐὰν ὑπάρχῃ κοινὴ συνείδησις τοῦ ρόλου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ἀνὰ τὸν κόσμον καὶ τῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι θὰ τῆς ἐπιτρέψουν νὰ ἀναλάβῃ τὸν ρόλον τοῦτον.

“ Λ Ο Γ Ι Σ Τ Η Σ , ,

Μηνιαία Λογιστικὴ Φορολογικὴ καὶ Οἰκονομικὴ
Ἐπιθεώρησις

Ἐπιστημονικὸν καὶ Ἐπαγγελματικὸν Βῆμα τῶν
Ἑλλήνων Λογιστῶν

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ : Οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων Ἐπιστη-
μόνων καὶ εἰδικῶν.

ΕΝΗΜΕΡΟΤΗΣ : Ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ φορολογουμένου,
τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος, τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν
Στοιχείων, τῶν Διοικητικῶν λύσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν
φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας,
τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ νομολογίας.

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ : Ἄρθρα καὶ μελέται ἐπὶ τῶν σπουδαιότερων
θεμάτων τῆς Λογιστικῆς, τῆς φορολογίας καὶ τῆς ἰδιωτικῆς
οἰκονομίας. Ἐπαγγελματικὴ κίνησις τῶν Ἑλλήνων Λογιστῶν.

Ἐγγραφαὶ συνδρομητῶν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «**ΛΟΓΙΣΤΟΥ**»
Ὀδὸς Πανεπιστημίου 44 — Ἀθῆναι (τηλ. 622.737)